

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 8 kwietnia 2021 r.

DIH-2.712.119.2020.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 53/2021

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.) i w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 3a ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 133),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego dotyczącego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, złożonego przez p. Dorotę Wałdoch prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustługowe „ED-CARBON” Dorota Wałdoch w Bytowie - od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 205/2020 z 15 lutego 2021 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 3.725,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące siedemset dwadzieścia pięć zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0467/20/3784 w wysokości 407,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 4695/20/3784 w wysokości 70,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3.248,00 zł (uwzględniającej VAT)

postanowił

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 10 grudnia 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej u p. (...) w składzie opatu (...) (dalej jako: „przedsiębiorca” lub „strona”). W trakcie kontroli przeprowadzonej 9 listopada 2020 r. u ww. przedsiębiorcy,

inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali

do badań z partii o wielkości 7 ton próbki węgla kamiennego orzech, tj. próbkę paliwa stałego nr 0467/20/3784 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4695/20/3784 w ilości 95,22 kg (3 worki w 3 beczkach metalowych) próbka paliwa stałego i 95,36 kg próbka kontrolna paliwa stałego (3 worki w 3 beczkach metalowych), na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000088. Dla pobranego do badań paliwa stałego węgla kamiennego orzech przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego orzech nr 0467/20/3784 i próbkę kontrolną nr 4695/20/3784 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 20/2006073/322-009 z 9 listopada 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 20/2006073/322-009 z 13 listopada 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 9 listopada 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0467/20/3784), po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej „rozporządzeniem”:

- nie spełniał wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 16,0%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu maks. 10,0%;
- nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 16,0%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości nadziarna maks. 10,0%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0467/20/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 4695/20/3784 pobranej 9 listopada 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. Badanie próbki kontrolnej nr 4695/20/3784 po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia, potwierdziło:

- niespełnienie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 20/2006073/322-009/K z 13 listopada 2020 r.) w zakresie parametru zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,7% przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu maks. 10,0%,
- niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,7%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości nadziarna maks. 10,0%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r. wystawionym przez stronę.

Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, pismem z 25 listopada 2020 r., poinformowali przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech oraz przekazali stronie egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych ww. węgla kamiennego orzech o nr 20/2006073/322-009 z 13 listopada 2020 r. oraz 20/2006073/322-009/K z 13 listopada 2020 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o., zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn zm.), zwany dalej „kpa”, pismem z 12 stycznia 2021 r., powiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługujących jej praw i pismem z 20 stycznia 2021 r. wyraziła swoje stanowisko w sprawie. Strona nie zgodziła się, aby była nakładana na nią kara pieniężna, gdyż wprowadzane paliwo stałe było bardzo dobrej jakości, na co wskazują badania laboratoryjne. Natomiast stwierdzona zawyżona zawartość nadziarna świadczy, że węgiel był lepszy niż być powinien. Zakupione paliwo stałe od dostawcy nie podlegało dosiewaniu

ani odsiewaniu, ani żadnej czynności mogącej zmienić jakość badanego paliwa. Dlatego też strona stwierdziła, że „nie zasługuje na bezwzględne, bezkrytyczne nakładanie kary i opłat za koszty kontroli”, ponieważ:

- nieprawidłowość nie powstała w jej składzie opatu - przy czym wskazała na art. 23 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (dotyczący ustalenia przedsiębiorcy dostarczającego paliwo stałe),
- przekroczenie zawartości nadziarna powstała niecelowo, przypadkowo u przedsiębiorcy u którego kupiony był węgiel,
- stwierdzona nieprawidłowość nie spowodowała zagrożenia zdrowia, życia ani nie wpłynęła szkodliwie na środowisko,
- nie miała możliwości stwierdzenia, że ta nieprawidłowość istnieje.

Strona poprosiła o przychylne rozpatrzenie przytoczonych argumentów i odstąpienie od ukarania, a w przypadku konieczności nałożenia kary zażądała przeprowadzenia rozprawy administracyjnej i powołania świadków.

Decyzją z 15 lutego 2021 r. DIH-2 Nr 205/2020 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 3.725,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące siedemset dwadzieścia pięć zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0467/20/3784 w wysokości 407,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 4695/20/3784 w wysokości 70,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3.248,00 zł (uwzględniającej VAT).

Pismem z 3 marca 2021 r. strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 205/2020 z 15 lutego 2021 r. Przedsiębiorca stwierdził, iż nie zgadza się z nałożeniem na Niego kary pieniężnej. W ocenie strony nie ponosi ona odpowiedzialności za zawyżoną zawartość nadziarna, a węgiel kupiła legalnie. Ponadto przedsiębiorca podniósł kwestię pojęcia „wprowadzania do obrotu”, uznając iż nie wprowadzał zakwestionowanego węgla do obrotu. Strona stwierdziła także, iż parametry jakościowe sprzedawanego paliwa stałego wskazywała zgodnie z otrzymanym od dostawcy świadectwem jakości nr 00290/2020 z 17 października 2020 r. Ponadto przedsiębiorca wniósł o przesłuchanie dostawcy w trybie rozprawy administracyjnej oraz świadków w celu przedstawienia opinii o zakupionym węglu.

Pismem z 11 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę, że na podstawie art. 10 kpa, stronie postępowania przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań

zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą niniejszego postępowania jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż prowadząc ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł się na wynikach badań, przeprowadzonych przez niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie. Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 20/2006073/322-009 z 13 listopada 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 9 listopada 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0467/20/3784), po uwzględnieniu odchyień określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”:

- nie spełniał wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 16,0%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu maks. 10,0%;
- nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 16,0%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości nadziarna maks. 10,0%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0467/20/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 4695/20/3784, pobranej 9 listopada 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. Badanie próbki kontrolnej

nr 4695/20/3784 po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia, potwierdziło:

- niespełnienie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 20/2006073/322-009/K z 13 listopada 2020 r.) w zakresie parametru zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,7% przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu maks. 10,0%,
- niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,7%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości nadziarna maks. 10,0%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 109/10/2020 z 29 października 2020 r. wystawionym przez stronę.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez przedsiębiorcę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Obciążenie strony kosztami badań próbek węgla kamiennego oraz kosztami ich pobrania, nie stanowi kary pieniężnej, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl bowiem art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w rozporządzeniu i wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie zawartości nadziarna. Zatem istnieje, zgodnie z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Należy dodać, iż z treści omawianego przepisu wynika jednoznacznie, iż obowiązek uiszczenia kwoty

stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, spoczywa na kontrolowanym przedsiębiorcy, nie zaś na dostawcy paliwa stałego. Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a omawianej ustawy sprowadza się do tego, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, że paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu, a wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jeśli natomiast paliwo takie nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub przez Stronę postępowania, nie zaś przez dostawcę paliwa. W kontekście powyższego, wniosek strony o przesłuchanie w trybie rozprawy administracyjnej dostawy paliwa stałego, jest bezprzedmiotowy.

Ponadto należy zauważyć, że żaden przepis ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie uzależnia wydania decyzji o nałożeniu obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania od zamiarów strony, jej zawinienia, czy wielkości przekroczenia danego parametru z uwzględnieniem odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Istota regulacji art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oparta jest na zasadzie ryzyka, nie zaś winy.

Należy także zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje danych zawartych w świadectwie jakości wystawionym przez dostawcę nr 00290/2020 z 17 października 2020 r., do których odwołuje się strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Dane te nie mogą jednak być brane pod uwagę w niniejszym postępowaniu. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki paliwa stałego. Natomiast zgodnie z art. 22 ust. 9 ww. ustawy, wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do ilości paliwa stałego, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 8a, czyli ilości paliwa stałego z którego pobrano próbki. Innymi słowy, przy ocenie, czy dane paliwo stałe spełnia, czy też nie spełnia wymagań jakościowych, brane są pod uwagę jedynie wyniki badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego, pobranych w dniu kontroli. W konsekwencji, wyniki tych badań przesądzają o tym, czy koszty badań

ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, czy też na kontrolowanego przedsiębiorcę nakładany jest obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

W kontekście powyższego, wniosek strony o przesłuchanie świadków, na okoliczność opinii o zakupionym węglu, należy uznać za bezprzedmiotowy. O fakcie, czy dana partia paliwa stałego spełnia, czy też nie spełnia wymagań jakościowych, a w konsekwencji o poniesieniu kosztów tych badań, przesądzają wyniki badań, przeprowadzonych przez akredytowane laboratorium, nie zaś subiektywne odczucia ewentualnych nabywców węgla.

Odnosząc się natomiast do kwestii interpretacji pojęcia „wprowadzania do obrotu”, oraz wyroku Sądu Najwyższego, który we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazuje strona, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

W ocenie przedsiębiorcy, prawidłowa wykładnia pojęcia „wprowadzenie do obrotu”, powinna polegać na przyjęciu, że dotyczy ono jedynie pierwszego obrotu towarem, a nie kolejnych następujących po sobie transakcji. W uzasadnieniu strona, na poparcie podniesionego zarzutu, przytacza orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 r. (sygn. IV KK 426/06) odnoszące się do pojęcia „wprowadzanie do obrotu” wydane na podstawie przepisów Kodeksu Karnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 z późn. zm.), Kodeksu Postępowania Karnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 30, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 286, z późn. zm.). Nie jest to jedyne orzeczenie Sądu Najwyższego, odnoszące się do pojęcia „wprowadzenie do obrotu”. Przykładowo można tu wskazać także uchwałę Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izby Karnej z dnia 21 września 2005 r. sygn. I KZP 29/05 wyjaśniającą pojęcie „wprowadzenie do obrotu handlowego” w rozumieniu art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych w brzmieniu określonym w Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55 ze zm. (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2182, z późn. zm.).

Należy zauważyć, że przytoczone powyżej orzecznictwo odnosi się do rozumienia pojęcia „wprowadzanie do obrotu” ustalonego definicją legalną w danej ustawie szczególnej. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy, o ile ustawodawca nie nadał pojęciu „wprowadzenie do obrotu” zasadniczo odmiennego znaczenia w ustawie szczególnej (...) poprzez przyjęcie odpowiedniej wykładni ustawowej, musi być ono rozumiane jako czynność jednokrotna, rozpoczynająca obrót danym towarem. W sytuacjach bowiem, gdy wolą ustawodawcy jest rozciągnięcie tego pojęcia na dalsze, poza pierwszą, transakcje, to czyni to wyraźnie w treści danego aktu prawnego, odwołując się do odpowiednio sformułowanej definicji legalnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 r. sygn. IV KK 426/06).

Pojęcie wprowadzania do obrotu paliw stałych zostało zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wprowadzanie do obrotu paliw stałych, oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Z treści powyższego przepisu wynika, że w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw opowiedziano się za szeroką definicją tego pojęcia obejmującą nie tylko pierwszą czynność przekazania towaru przez jego wytwórcę lub importera, ale każde zbycie tego towaru (por. wyrok WSA z dnia 17 września 2020 r. sygn. akt VI SA/Wa 304/20).

Zgodnie z powyższą szeroką definicją „wprowadzania do obrotu”, w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w którym w ust. 1 ustanowiono, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Jak stanowi art. 6c ust. 2 ww. ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Świadectwo jakości w myśl art. 6c ust. 3 jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Z szeroką definicją pojęcia „wprowadzanie do obrotu” koresponduje również obowiązek przekazania potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości każdemu nabywcy paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. „Każdy nabywca” oznacza zarówno pierwszego jak i kolejnego nabywcę, aż do końcowego użytkownika niezależnie od liczby podmiotów w łańcuchu dostaw. „Każdy nabywca” oznacza również, że obowiązek wystawienia świadectwa jakości i przekazania nabywcy jego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii nie jest uzależniony od wartości transakcji ani masy zbywanych paliw stałych. Należy również wskazać, iż zakres przedmiotowy świadectwa jakości oraz jego wzór zostały uregulowane w ustawie, co oznacza, że świadectwa jakości wystawiane przez przedsiębiorców powinny być zgodne z tymi wymogami. Przedsiębiorcy wprowadzający paliwa stałe do obrotu są również zobowiązani do przechowywania świadectw jakości przez okres 2 lat od momentu ich wystawienia. W świetle powyższego zarzut strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie stanowią przesłanek do

uchylenia decyzji DIH-2 Nr 205/2020 z 15 lutego 2021 r., nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 3.725,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące siedemset dwadzieścia pięć zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0467/20/3784 w wysokości 407,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 4695/20/3784 w wysokości 70,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3.248,00 zł (uwzględniającej VAT).

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), oraz art. 130 kpa, przedsiębiorca, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy

złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/